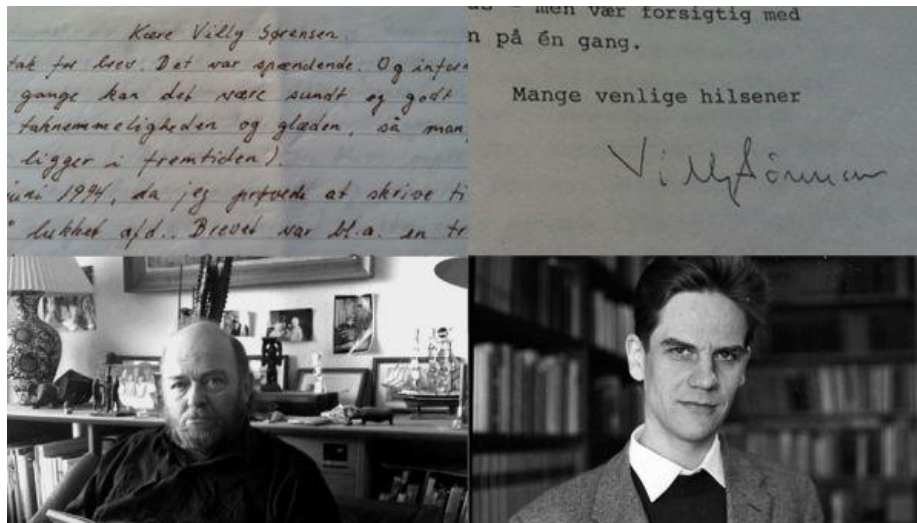

Gal eller genial?

Artikel af Kim Forsberg og Gitte Jensen

Hvad sker der egentlig når en sindssyg person, der skal ud fra den lukkede afdeling, kontakter en filosof spørger om de kan udveksle eksistentielle livserfaringer? Ja, for Anders Gantiriis blev det et årelangt pennevenskab mellem ham og Villy Sørensen, indtil sidstnævntes død i 2001. Dét, har vi sat os for at høre mere om på Parkvængets *Recovery værksted* en sen formiddag.

*Dejlig er jorden,
prægtig er Guds himmel,
skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de fagre riger på jorden
gå vi til paradys med sang!*

Langt de fleste danskere kender B.S Ingemanns salme, men hvor mange har efter, at have lyttet til salmen, stillet sig selv spørgsmålet; *Er den nu også det??*

Sådan begynder en udsendelse fra Danmarks Radio P1 en dokumentarudsendelse, hvor Anders Gantiriis fortæller om betydningen af et årelangt venskab med forfatter og filosof Villy Sørensen.

Ud fra brevudvekslingen, som der med jævne mellemrum læses op af i udsendelsen, kan vi høre, at Anders og Villys breve handler om de store temaer i livet; sorgen, kærligheden og dét at føle sig forbundet til andre mennesker.

Kim, der deltager i Recovery værkstedet, siger på et tidspunkt, da vi holder en pause i lytningen; *Jeg kan genkende mig selv i mange af de snakke, som de to har med hinanden. Anders og Villys samtaler, tager mig tilbage i mit eget liv. Selv om jeg har været syg i mange år, behøver jeg jo ikke være et dårligt menneske, vel?*

Når jeg lytter til deres samtaler, føler jeg mig ikke så alene mere. Faktisk føler jeg mig genkendt, som et godt menneske – det må jeg sige! Selvfølgelig med mine forbehold...

I radioudsendelsen fortæller Anders om sine overvejelser i forhold til, at vælge Villy som en filosofisk samtalepartner. Anders fortæller blandt andet, at han havde brug for en livsklog person, en person som kan evne at reflektere - og som var klogere end ham selv. Det sidste bliver sagt med et smil på læben.

Anders problem var, at han stod overfor en udskrivelse, og han ikke følte sig klar til at komme ud i 'den virkelige verden'. Han beskriver, at når han er indlagt, har han følelsen af at hans liv '*spredes i atomer*'.

Kim siger stille; *Det er jo meget vigtigt, at have nogle mennesker omkring dig, som evner at lytte. Virkelig lytte! Man har så meget på hjertet, når livet gør ondt. Det er en strøm af ord, der flyder ud af en... Sådan oplever jeg det i hvert fald.*

Anders Gantriis fortsætter sine overvejelser i forhold til samtalerne mellem ham og Villy Sørensen. På et tidspunkt bliver Anders indlagt igen, pga. druk, kærestesorg og for mange tanker. Han skriver til Villy og spørger ham, hvordan man kan blive bedre til at håndtere tab. Anders skriver blandt andet, at han ved, at tab, sorg og brud er en del af det levede liv, men at han samtidig ikke har, eller får nogen erfaringsdannelse omkring tab. Anders har en oplevelse af, at tab altid kommer bag om ryggen på ham. '*Jeg kan ikke tåle tab, er det barnlighed i følelserne, Villy?*'

Som svar skriver Villy tilbage; '*Hvad De skriver om tab, kan jeg genkende meget i. Det er vel noget, som man lettere kan bære, når man bliver ældre. Men for mit eget vedkommende, må jeg spørge, om det ikke er fordi, man er blevet bedre til at lukke i, og ikke så meget fordi man bliver klogere. Alligevel er det nok smertelige erfaringer, man lærer mest af. Det er svært at få det hele med. Der er meget i mit liv som jeg kan huske - men ikke erindre*'.

Vi holder igen en pause i lytningen efter dette svar og ser på hinanden.

Dét ramte.

Os alle.

En af os går ud og ryger en smøg, nogen henter en kop kaffe. Vi sætter os omkring bordet igen og ser på hinanden. Tab. Alle os, der sidder omkring bordet, har personlige oplevelser med tab.

Så siger Kim og ser på os andre; *de taler om accept. Accept af sig selv som menneske. Jeg tror Anders, som syg person, har brug for at et raskt menneske giver ham 'grønt lys' til at være normal.* Vi andre nikker.

Kim fortsætter; *den balancegang er den sværeste – at acceptere sig selv og blive accepteret af andre. Det har gjort forbandet ondt på min krop og sjæl at være syg.*

På kontoret, hvor vi sidder, hænger der en opslagstavle. Der står skrevet én sætning, som Kim har sagt for nogle uger siden; *Jeg er jo bare i lære som menneske.* Kim gentager ordene. *Hvis bare jeg kunne lære at leve med dét, ville mit liv have set meget anderledes ud,* siger Kim så.

Han holder en pause.

Det må være erkendelsen for i dag. Kim rejser sig og går ud ad døren med rank ryg.

Du kan finde radioudsendelsen på P1 via internettet ved at skrive; ***Er der brev fra Villy?***